

عنوان مقاله:

بررسی رتبه اعتباری شرکت ها با تمرکز بر عوامل مدیریتی

محل انتشار:

فصلنامه دانش حسابداری، دوره 15، شماره 2 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

سیده زهرا میرنوراللهی - دانشجوی دکتری گروه حسابداری، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران.

صغری براری - استادیار گروه حسابداری، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران.

کیهان آزادی هیر - استادیار گروه حسابداری، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: رتبه های اعتباری به دلیل تاثیر آن ها بر ارزش گذاری سهام و هزینه های نظارتی و قراردادی (مزایای) مرتبط با تغییر رتبه اعتباری برای شرکت مهم است؛ بنابراین، مدیران انگیزه ای برای حفظ یا دستیابی به رتبه اعتباری مطلوب از طریق تاثیرگذاری بر ادراک سازمان های رتبه بندی در مورد اعتبار شرکت دارند. بدین ترتیب هدف این پژوهش بررسی رتبه اعتباری شرکت ها با تمرکز بر عوامل مدیریتی است. روش: داده های ۹۰ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار ایران، طی سال های ۱۳۹۱ تا ۱۴۰۱ و جمعاً ۹۹۰ گزارش صورت های مالی سالانه، یادداشت های توضیحی و گزارش فعالیت های هیئت مدیره به مجمع سالانه صاحبان سهام مورد استفاده قرار گرفت. فرضیه ها به روش رگرسیون چندگانه مبتنی بر داده های ترکیبی استفاده شده است. یافته ها: یافته ها نشان می دهد عوامل مدیریتی (افشای اختیاری، توانایی مدیران و محافظه کاری) بر رتبه اعتباری تاثیر مثبت و معناداری دارند. نتیجه گیری: افزایش افشای اختیاری مدیران ممکن است در پی انگیزه های فرصت طلبانه جهت کسب رتبه اعتباری مطلوب باشد. افزایش محافظه کاری، کاهش رفتار فرصت طلبانه مدیر و کاهش ریسک نکول را در پی خواهد داشت. بنابراین، شرکت های با سطوح بالاتر محافظه کاری، با رتبه اعتباری بالاتر، به واسطه هزینه پایین تر بدهی، پاداش دریافت می کنند. سازمان های رتبه بندی احتمالاً توانایی مدیران را با توجه به تمایل مدیران با توانایی بالاتر برای ارائه نتایج عملکرد محدودتر در آینده، به عنوان سیگنالی از ریسک پایین تر نکول در نظر می گیرند.

کلمات کلیدی:

رتبه اعتباری، توانایی مدیران، افشای اختیاری، محافظه کاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043612>

